

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **P.**, **s. r. o.**, so sídlom P., Bratislava, IČO: X., zastúpená advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom G., Bratislava, IČO: X., proti povinnej: **E. L.**, nar. X., M., T., **o vymoženie 661,22 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6Er/3595/2008, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoE/117/2013-70 z 10. októbra 2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní oprávnenej **z a s t a v u j e**.

Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Revúca uznesením č. k. 6Er/3595/2008-28 z 24. 06. 2013 exekúciu zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok) v spojení s ust. § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. Druhým výrokom súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 00685/08 z 08. 02. 2008 vydaný Stálym rozhodcovským súdom, ktorý zriadila Slovenská rozhodcovská a. s., Bratislava. Ďalej uviedol, že v danom prípade bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, kde oprávnená je dodávateľom a povinná spotrebiteľom. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinnú zbavil reálnej možnosti ochrany práv pred všeobecným súdom. Predmetnú doložku považoval súd prvého stupňa za neprijateľnú a v dôsledku toho za neplatnú. (§ 53 ods. 1 až ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Vzhľadom na skutočnosť, že exekučný titul, na základe ktorého je vedená exekúcia, nie je vykonateľným, prvostupňový súd exekúciu zastavil z úradnej moci.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie oprávnenej uznesením č. k. 15CoE/117/2013-70 z 10. 10. 2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.) ako vecne správne potvrdil. Ďalším výrokom zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti zaoberajúc sa námietkami oprávnenej uviedol, že rozhodnutie exekučného súdu je založené na zistení o neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorá mala v predmetnom konaní založiť legitimitu pre exekučný titul. Potom aj exekučný titul vydaný v takomto konaní je vydaný v rozpore so zákonom a nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. Pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie nepreběhlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého by mala byť vykonaná exekúcia. Postup exekučného súdu, keď preskúmaval exekučný titul v štádiu konania po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie vyhodnotil ako opodstatnený a súladný so zákonom. Na margo zamietnutia návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. konštatoval, že rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti úniového práva (tiež o jeho výklade alebo o jeho platnosti) musí mať bezprostredný súvis so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom v tom zmysle, že ho determinuje po stránke právnej. Zároveň prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, jej potenciálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor, a zároveň nesmie ísť o otázku akademickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávanom spore, pričom tieto skutočnosti však v prejednáwanej veci nezistil.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 10. 2013.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, v časti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a je nepreskúmateľné

pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj dovolateľka) tiež dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania, porušili zásadu kontradiktórnosti a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolateľka žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej Najvyšší súd SR) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. , bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/304/2012, 4Cdo/319/2012, 6Cdo/414/2012, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/214/2013, 4OboE/54/2013, 4Oboer/216/2013, 4OboE/62/2014, 4Oboer/2/2014,

4OboE/2/2014, 4Oboer/26/2014, 4OboE/14/2014, 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014, 7ECdo/250/2013, 7CoE/84/2013, 3ECdo/105/2014, 3CoE/61/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. , § 151 a § 142 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 27. februára 2015

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.